

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

cusabit juvenus, neminem ebrietas, neminem prava conversatio, sed retribuetur unicuique in caput suum, Sir. 17. v. 19. Semper igitur sonet in auribus nostris vox citationis: Redde rationem, ne cogamur audire sententiam damnationis: non poteris posthac dispensare, sed laudem reportemus à Deo, tanquam fideles servi, 1. Cor. 4. v. 5.

II. *Servus decipiens vel deficiens*, qui est iniquus dispensator, cujus vitia nobis in textu ad cautelam significata, sunt:

1. *Luxuria*. Nam omnia Domini sui bona liguriendo dissipaverat. Tales Oeconomos Deus adhuc satis multos habet, qui vel bona naturæ, ingenii acumen, animi industriam, memoriæ vires, &c. vel bona fortunæ, opes & divitias à Deo sibi concessas per ingluviem perdunt & prodigunt, ut dives epulo cum fratribus suis, Luc. 16. v. 19. tandem ad summam inopiam rediguntur, Sir. 18. v. 32. 33. ipsisque Ethnicis deteriores, 1. Tim. 5. vers. 8. animam in æternam perditionem præcipitant, Es. 5. v. 14.

2. *Ignavia*. Nam fodere, inquit, non valet. Otio igitur & ignaviæ assuetus erat, & malebat se àleretalibus *κυσθαις*, fraudibus & imposturis, quàm labore ab ipso Deo omnibus demandato, Job. 5. v. 7. Gen. 3. v. 19. Fugiamus igitur otium, tanquam pulvinar Satanæ, multam enim malitiam docuit otiositas, Sir. 33. v. 29.

3. *Superbia*, quæ plerunque soror & comes est ignaviæ. Ita enim hic noster: Mendicare erubesco. Non tantùm erubescibat victum mendicare, sed & gratiam & patientiam heri sui implorare. Absit hoc à nobis, & si malè res nostras administravimus, mendicare Dei gratiam non erubescamus, sed ingenuè confiteamur iniquitates, & propter

Christum veniam petamus, juxta dicta 1. Joh. 1. v. 9. 10. Prov. 28. v. 13.

4. *Fallacia*. Nam libros rationum corripit, pro centum octuaginta, pro ~~sexaginta~~ ^{sexaginta} quinquaginta scribit, atque sic peccatis cumulat.

Hoc ipso nobis speculum exhibet, quo se contemplari debent Oeconomus, Quæstores, Prætores, Cellarii, Curatores, omnesque officiales alii, qui administrandis Principum redditibus annuis, vel etiam bonis pupillorum præfecti sunt, & quandoque X. pro V. in rationibus suis ascribere solent, unde magnificantur & ditantur, in crassantur & impinguantur, Jerem. 5. v. 27. Sed hæc vastities cane pejus & angue fugienda est homini Christiano, nam disciplina nequitie non est sapientia, &c. Sir. 19. v. 19. panis ita comparatus vertetur in fel aspidum, & bona, quæ devoravit injustus rursus evomet, Deus extrahet illa de ventre ejus, Job. 20. v. 14. 15. 18. 19. 20. Jer. 17. v. 11.

De Secundo.

Tempus est ut alteram quoque partem tractandam aggrediamur, nimirum *Salvatoris Christi sententiam*, quæ duobus membris absolvitur, ut sunt:

I. *Commendatio*. Nam laudavit Dominus iniquum dispensatorem, non ob furtum & fraudes, sed propter astutiam & industriam, sicut & nos ingeniosos fures commendare, furta autem vituperare solemus additâ *γνώμῃ* generali, quâ filios hujus seculi prudentiores esse pronunciat quàm filios lucis; Illi enim in negotiis secularibus sunt cautissimi, vigilantissimi, versutissimi: Hi autem in spiritualibus salutem æternam concernentibus improvidi, languidi, flaccidi. Hanc

focer-

ratio, nam recipient vos, inquit Christus, in aeterna tabernacula. Hoc faciunt

1. *Orando*, ut Deus animæ & corpori nostro benedicat. Hæc pauperum vota non sunt irrita, Matth. 10. v. 42.

Testificando, quod fidem per dilectionem & opera pietatis demonstraverimus, Gal. 5. v. 6. confer Matth. 25. v. 35. seqq.

O ergo abundantissimas usuras! Buccellam panis, famelico dedisti, & panem vitæ recepisti. Potum frigidâ sitienti exhibuisti,

& ad fontem vitæ pervenisti. Laciniis vestimentorum nudum operuisti, & vestem justitiæ tibi acquisivisti. Exules, peregrinos & egenos in domum tuam recepisti, & ecce in aeterna tabernacula per Christum receptus es. Ergo noli segnescere benefaciendo, nam suo tempore metes, Gal. 6. v. 9. disperge & da pauperibus, justitia tua manet in seculum, & cornu tuum exaltatur cum gloria, Psal. 112. vers. 9.

Dominica X. post Trinitatis.

Evangelium Luc. 19. v. 41. 48.

Elisæus Propheta cum ascenderet in Bethel, egrediebantur de civitate pueri parvi, & illudebant eum, dicentes: Ascende calve, ascende calve, sed ille respiciens maledixit eis in nomine Domini, egressique sunt duo ursi de saltu, & laceraverunt ex eis 42. pueros, 2. Reg. 2. v. 23. seqq.

Elisæus est typus Christi, qui salus Dei dicitur usque ad extremum terræ, Esa. 49. vers. 6. & Propheta magnus est, quem Deus loco Moysi populo suo promiserat, Deut. 18. vers. 18. Judæi illudebant ipsum & crucifigebant. Sed non impune tulerunt. Nam quia tempus gratiæ visitationis non agnoscebant, evocavit tandem Deus ex saltu Romano duos ursos, Cæsarem puta Vespasianum, & Titum filium ejus, qui exercitu suo Palæstinam invadunt, Hierosolymam metropolim obsidio cingunt, tandem expugnant, & ex imo quasi fundo, ut lapis super lapidem non remanserit, ferro & flamma ita excidunt, ut vastatio illa adhuc duret, & ad finem usque permansura sit, Dan. 9. vers. 27. id quod Christus expressis verbis

lachrymarum imbre permixtis in prælecto Evangelio ipsis annunciat.

Nos ad manus sumemus illud Evangelium & duas partes tractabimus, visuri

1. *Excidii Hierosolymitani prænunciationem.*
2. *Templi repurgationem.*

J.J.

EXEGESIS.

Depingitur nobis Christus in Scripturis tanquam heros belli fortissimus, Ps. 24. vers. 8. qui gladium gestat (1) *in latere* Ps. 45. v. 4. (2) *in ore*, Apoc. 1. v. 16. (3) *in manu*, & vibrat eum ad perditionem, Ps. 7. v. 14.

Egregia certè imago, quâ Dei consuetudo nobis ob oculos ponitur, quam in puniendis delictis observare solet. Nam 1. gladium lateri accingit, & per varia signa in cælo, terra, mariq; potentiam suam ostendit, ut metum nobis incutiat, & ad pœnitentiam nos invitet. 2. Gladium ore gestat, & per ministros Ecclesiæ impoenitentibus iram suam denun-

Ff

denun-